

Banos János

Kiböjtölt vendég

(részletek)

VII.

Oly messze vagy – a szavaim eltévednek
 mielőtt rádismernének s megszólítanának
 megneveznék hogy élsz kitapogatnák hogy élek
 Eltévednek mielőtt bebújának kabátod alá
 melegedni – nem kíváncsiak titkaidra –
 szavaim megfagynak mielőtt fölkelysz
 kibontod magad az éjszakából

Messze

elsirathatatlan messze
 vers-kimondhatatlan szó-megkerülhetetlen
 és mégis itt: a pupillában – szememben
 Oly messze vagy – ha rádhunyor az estét:
 rámsimul - boldog – hogy bennem

Róla nem tehetsz: a téboly keringőz körülöttem
 nem tehetsz róla hogy verset írok
 miközben hull a bombazápor közelünkben
 s valami-parlamentben genocídiumról álmodoznak

Rólam se tehetsz: mondatokat gyönyöríték köréd
 elhalmozlak alkalmas szókkal
 kigyöngyöztetni a ráanksötétülő időt

Messze vagy

s közel se távol se lehetne szebb
 annál hogy élsz

VIII.

Tudod: holnap utazom Losoncra
s te nem jöhetsz velem
Bezártak útleveledbe – Erdélyből idáig vezet az út

Hozzám?

Röptetnélek szépséges szigetekre kedveskedni
beton-csatakoból kimenekült fákkal
csöndeskedni elronthatatlan életekkel

Elmondanád halkán: nem jöhetsz Erdélyből Losoncra velem
s nekem ez megalázó
Elmondanád üvöltve: a szépséges szigetek cserbenhagytak -
az egymásért jótkony rettegés
kevés a túléléshez

Hozzám?

Bezártak az útleveledbe – ráütöttek olyan pecsétet
amely stigmaként ég rajtad éjszaka gyanánt
Röptetnélek – mert szeretlek – oly égtájak felé
hol megpördülnél a napfényben: örülnél magadnak
de még Losoncra sem jöhetsz – nemhogy velem

IX.

Bennem mára minden hozzád
s tudom: a mindent elorozzák

Látom: a minden mintha volna
süllyed s mindig a sose-voltba

Alábbhagyni sose készül
a kín - választ menedékül

Nagyon kiszemelt az Isten
megmerítsen megsegítsen

otthontalan gyertyáim eloltotta

Hó esett karácsonyra

ránkzuhant a paplanos ég
a Messiás megszületett
s förobbant egy
bomba

Félek: kihordják a havat párnám alól
elmúlik a didergés is fájdalom nélkül
Éjszakákon kiver a veríték
– belefagyjak

S te?

A letörölhetetlen égbolt itt gubbaszt fölöttem
s mosolyod – üstökös – vezet magamból magamba
egyre mélyebb

Töredezik rajtam a jólneveltség
Pergamen-igék elmúlása:
elmúlthatatlanul nézed

S én?

Félek: kihordják a havat párnám alól
félek: a párnám a havat behavazza
ha kiszakad fejem alól ha kirántják
talpam alól a Földet
– örökre sosevoltra